

ne nemške sloge pravilno začrkati znal, — ki je v šoli Bog zna kako slovenaril, mladino trpinčil in tepel, da si se pritožeb poslušati naveličal, — po oštarijah pa nemškutaril, da se je vse krhalo, posebno kadar je med liberalci nad župnika šlo. Pa ošabnež je s tem le sam sebi obsodbo izrekal. Vsi pametni so spoznali, da to ne sme nikakor dalje tako ostati. Ko bi bil siromak še količkaj podučljiv, bi si bil vzel nauk iz svojih pohujšljivih nerédov, ki so ga bili dosti omehčali, in bi bil potem, ko je službo zgubil in novo v M... dobil, bolj pošteno izhajal, kakor je bilo brati in slišati. Pa liberalci — s kostmi in kožo — ostane nepoboljšani trdovratnež tudi v svojo nesrečo!

Drugi Z..., od nekojih veljakov, ki bi se tudi radi liberalne skazovali, pa malo veljajo, čeravno veliki zvonec nosijo, privabljen, ni bil nič kaj boljši od prvega tako, da je tudi po mnogem mladini danem pohujšanji moral za Br... pobrati svoje kopita; ali tudi v svoji novi službi pri sv. Št. ne sluje dobro. Taki in njim enaki vetrnjaki navzeli so se skoz in skoz liberalizma na svojih učiteljskih zborih, kjer se je toliko brez vse milosti in graje od zgoraj po duhovenstvu, cerkvi in veri udrihalo, da sedaj vsi omamljeni z odprtimi očmi in ušesi ne vidijo, ne slišijo in ne spoznajo, kaj in kako ravnaajo!

G. J. St... ki je zdaj za učitelja nameščen, še najbolj obeta ustrežati šolskim zahtevam; ali že tudi on je moral slišati o jami, kojo so mu zvonec noseči kopali, pa nevédi sami sebe s sramoto zagrnil. Kako dobro pač je resno poprijeti in zvesto držati se gesla značajnih poštenjakov: „Stori prav in ne boj se nikogar!“

Od sv. Lenarta v slov. Goricah. Šent-Lenarska sodnija je obsodila Lormanjske srenjčane na platež 115 gld., ker jih je šent-Lenarski purgar J. Spico tožil, da so po njegovem travniku mrliča k pogrebu nesli. — Čujte pa, kako in kedaj da se je to godilo! Godilo se je lani sred zime m. januarja, ko je vsa zemlja premrzljena bila in se torej trava pohoditi ni mogla. — Po tem potu med jetniško hišo in Kramperjevimi vrtovi hodijo Lormanjčani od pamtiveka, Spico je pa malo popred prelaz napravil in poleg lesa, ktera je pa z vrtelom pritrjena bila, da niso mogli nosači skoz. Sin zamrlega očeta je hodil prosit Spico, da naj lesa odpre, pa ni hotel. Ker tudi čez prelaz z mrličem niso mogli, strani je pa plot na travniku že popred na toliko vtrgan bil, da so mogli skoz, so po tej strani mrliča naprej spravili, s tem pa — kazni zapadli!

Iz Monšberške fare. Gledé na dopis iz „Dravinske doline“ v 10. številu „Gosp.“ si štejem v dolžnost, potegniti se za poštenega našega prejšnjega predstojnika Turkuža, kteremu dopisnik očita vnemarnost pri njegovi službi. Ni res, da bi ga bili zavolj tega soglasno odbili, kajti dobil je 12 glasov pri volitvi, predstojnik pa sam ni hotel več biti, ker je že 6 let dovršil in ga k

temu nikdo več siliti ne more. — Po krivici se mu očita vnemarnost, ker je vsako spomlad ceste pregledal in tudi neke nepokorneže kaznoval. Tudi mostov ni toliko zanemaril, da bi se ne bilo dalo čez nje voziti. Morebiti dopisnik v mislih ima brv od Monšberga v Koritno? Da je ta zanemarena in se o pravem času ni popravila, ni kriv T., marveč prenapetost tamošnjih prebivalcev, ki so prebitro tožbo vložili, in je reč zastala.

Da je T. pravično obračal tudi s srenjskimi denarji, kaže to, da je pri velikih stroških za zvonik, za šolo, za farovž in za druge občinske potrebe vendar še pri malih srenjskih prikladah prihranil nad 850 gld. in sedanjemu poštemu predstojniku izročil. Za vse to mu javna hvála gre, ne pa graja! To sem bil dolžen izpovedati ne v imenu 6 odbornikov, temuč v imenu več ko 30 posestnikov v monšberski srenji.

Jak. Sagadin.

Politični ogled.

Avstrija. Drž. zbor je sprejel „versko“ postavo gledé vnanjih (?) razmer kat. cerkve tudi v tretjem branju. Nasproti so glasovali poslanci „pravne“ stranke, Moravci in Poljaci, Slovenci pod Razlagovim vodstvom pa ne, ker se je vodja zapisal vladno-liberalni stranki. — Na vrsti je zdaj predloga o novem davku na farno premoženje. Eden poslancev naše stranke, ki so edini tudi zoper to predlogo govorili, je po številkah dokazal, da bode po tej postavi poprek 50% prišlo plačila od prirodnika. Koliko fajmoštrov bi zamoglo vrh drugih davkov še tega plačevati?

Na Ogerskem še se ni ministerstvo našlo. V višjih krogih bi najrajši imeli konservativnega barona Senyeya, ta po noče stopiti v neko zvezno ministerstvo, v kterem bi imela vsaka stranka svojega moža. Kolikor glav, toliko misli!

Za poduk in kratek čas.

Čujte, kaj žganje dela!

Leta 1872 je malo vina prirastlo, za to pa je tudi vinska cena zelo poskočila, in delavci so se vsled tega sila navadili žganja piti, ker je bilo cenejše od vina. Dasiravno smo preteklega leta dovolj vina dobili, ter je tudi zato dosti cenejše postalo, vendar se žganjepivci le bolj svoje priljubljene pijače, žganja, ali kakor se ji pravi: „hudičeve vode“, držijo, in ravno to je njih nesreča! Ne mine skoro teden, da se nebi slišalo, da se je tu ali tam kateri žganja nalil in nesrečno umrl. —

Pretekli teden je neki žganjepivec iz Ruške fare že „okajen“ prišel v neko krčmo na Bistrici, in je tukaj še poldrugi masele te „hudičeve vode“ v sebe vlil, potem pa domu gredé na nekem trav-

niku obležal in brž ko ne ponoči z mrznil. Sliši se pa, da je sploh slabo živel, in tako se je dopolnilo: kakoršno življenje, takošna smrt! Nja pohujšljivo življenje je bilo gotovo tudi krivo slabe izreje otrok; njegov lastni sin, ko je bil očetov pogreb, se je možu, ki ga je nagovoril, da naj na spreved gre, odrezal: „Nimam cajta!“ Toda Bog, dasi dolgo prizanaša, slednjič vendar kaznuje: sinova nehvaležnost je bila še tisti dan strašno kaznovana! Na vozu je imel naložene deske, da bi jih nekam peljal, pri vozu pa spodrkne in pade pod kolesa, ki mu roko in nogo zdrobijo in še glavo na treh mestih razkoljejo, da bo težko se kdaj ozdravel.

Druga žalostna prigodba se je v sredo, 11. marcija v Lembaški fari pripetila. P., kmet iz spodnjega Radvanja, je imel v svojem vinogradu v Hrastju grobarje, in na večer je dal delavcem toliko žganja piti, da so bili vsi pijani kakor muhe, kečar se strupne vode napijejo. Ponoči je začelo močno snežiti in mrzel veter je hudo bril; domači vinar zleze s svojimi v hišo, tuji grobarji pa so vsi pijani zunaj ležali. Eden je ležal vso noč v smrečji pijan, ponoči ga je sneg že celó pokrival, k sreči so ga zgodaj v jutru zapazili in na pol mrtvega v hišo zanesli, ter gotove smrti rešili. Hujše se je godilo tistim, ki so žganja pijani v uti na steljo se zavalili; bil pa je L. G., oča z dvema odraslima sinoma, ki so vso noč zunaj ležali in tako pomrznil, da so zjutraj vse otrpunjene našli, ker jih je pijanost in zima popolnoma prevzela. Oča je bil že mrtev, sinova sta še nekaj živela. V jutru so sosedi sicer vse hitro v hišo spravili, pa očetu ni bilo več pomagati, ostal je mrtev; starejši sin se je sčasoma toliko zavedel in opomogel, da je bil kos domu iti, mlajši pa je bil poldrugi dan brez zavednosti, in je potem tudi umrl. Glejte, to dela žganje!

Nekdaj se tukaj ni toliko žganja pilo in sploh se sme reči, da, če tudi so Pekerska vina močna in ognjena, vendar ni bilo slišati toliko o pijanstvih, kakor v novejšem času. Od kod pa to pride?

Med ljudmi se trosijo krivoverni nauki, in v tej meri, ko vera peša in gine, se širi hudobija, in ker mnogi ne poslušajo radi božje besede, postajajo vedno bolj nevedni in mlačni za molitev in božjo službo. Kar je prerok Ozeja 800 let pred Kristusom govoril, velja za naše čase: „Ni zvestobe in usmiljenja v deželi, ne spoznanja božjega. Preklinjevanje, laži in poboji, tatvina in prešestovanje se je kakor povodenj razlila, in hudobija hudobiji roko podaja.“ (Ozeja 4, 1. 2.) — Pa temu se ni čuditi. Ako je namreč človek, kakor sedanji neverniki govorijo, samo za ta svet stvarjen, da dobro pije in je, po smrti pa ničesar več ni; ako se sme vse, kar je svetega, zaničevati in v blatu teptati, ne more drugače biti kakor da peša poštenost in pravičnost, ter se širi samopašnost, laž in krivica. — Kdor v Boga, neskončno

svetega, pravičnega in vsevedočega ne veruje, kako bo zamogel svoje strasti brzdati in se zatajevati, pravico ljubiti in svoje dolžnosti spolnjevati? Neveren človek je res nevaren, takega se je bati in ogibati; kdor se Boga ne boji, temu upati ni!

Razne stvari.

(**Pozor celjski okoličan!**)

Kakor je že pred 14 dnevi okr. glavar Haas po mestu pravil, je prva volitev v srenjski zastop vsled pritožbe okoličanov ovržena, o novi volitvi še pa ni nič znano. Bodite torej pripravljeni, da pridete, kadar se čas volitve naznani, od prvega do poslednjega vsi volit.

(*Pravica ostane pravica.*) V Vuzenici so kmetje pri drugi volitvi zopet proti tržanom zmagali, ter md 12 odborniki 7 kmetov izvolili. Upamo, da bodo tako previdni in župana izmed sebe volili, da ne bo kaki nemškutar več z njimi pometal.

(*Nezaupnica.*) Volilci in srenjčani iz Vuzenice, sv. Primoža, sv. Antona in šent-Janževega vrha v Arlici v marbeškem okraji so 2. sveč. t. l. Seidnu nezaupnico sklenili in odposlali. Slovenske besede lahko tovarišu dr. Vošnjak raztolmači. Nezaupnico razglasimo prihodnjič.

(*Schönwetter-jeva hvaležnost.*) Znani prijatelj Slovencev in bivši celjski okr. glavar Schönwetter svojih prijateljev Celjanov ne more pozabiti. Iz Štajerskega na Kranjsko v Litijo prestavljen je v duhu še vedno v Celji, zato je dal tudi 15. t. m. svojo na Kranjskem umrlo 18letno hčer Pavlino v Celji pokopati, in vse mesto je bilo pri tem pokopu po koncu. Schönwetter namerava tudi iz hvaležnosti do svojih bratov Celjanov, kakor hitro mogoče, v pokoj se podati in se v Celje preseliti, da ga potem ne bodo več višje gospodske prestavljati zamogle.

(*Obsodba.*) Še ne doletna hudodelnika: Jož. Fric in Mih. Strelec, ki sta 5. jan. t. l. zakonska Blaža in Mico Pevec v njuni hiši v Hrastovcu v Završki duhovnji tolovajsko napadla, ubila in oropala, bila sta 13. t. m. pred celjsko okrožno sodnijo od porotnikov kriva spoznana in sicer prvi roparskega prostovoljnega umora, drugi pa zavoljo vdeleženja te hudobije; prvega so obsodili k smrti na vislicah, drugega pa v 16letno težko ječo.

Za dr. Klemenčičev spominek

so darovali:

Kukovec Jan. v Ljutom. 5 gld., Kukovec Jož., kaplan, 5 gld., dr. Bleiweis Jan. 6 gld., Brglez, kap., 3 gld., Stajniko, župn., 2 gld., Božič, posest. 5 gld., Avgusta, inženir v Ljut. 1 gld. 50 kr., nabirki iz Radgone poslal Gomilšak 4 gld., Suhač, duh. v pokoju, 2 gld., Vavpotič, kapl. 1 gld. 50 kr., Vavpotič, posest., 1 gld., Magdič, pos., 50 kr., gospodičina Scheibenstein 10 gld., Novak, župan, 60 kr., Martinčević, župnik v Stridovi. 20 gld. —

Blagodušnim darovnikom izreka prisrčno hvalo

Fr. Ozmeč, duhovnijski oskrbnik.